

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ПІДРОЗДІЛІВ ЮВЕНАЛЬНОЇ ПРЕВЕНЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ЯК СУБ'ЄКТІВ ПРОФІЛАКТИКИ ПРАВОПОРУШЕНЬ

Мороз О.Б.,

*кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри*

*адміністративного права та адміністративного процесу
Львівського державного університету внутрішніх справ*

Костовська К.М.,

*кандидат юридичних наук, доцент,
начальник НМЦ Інституту з підготовки*

*фахівців для підрозділів Національної поліції
Львівського державного університету внутрішніх справ*

Мороз О. Б., Костовська К. М. Адміністративно-правовий статус підрозділів ювенальної превенції національної поліції як суб'єктів профілактики правопорушень.

Адміністративно-правовий статус Національної поліції, визначений нормами адміністративного права, правовий статус такого органу в державному механізмі та системі зв'язків з громадськістю та доводить, що суть правового статусу Національної поліції проявляється в цілях, завданнях та принципах цього органу, у тих можливостях, якими він користуються, усвідомлюючи функціональне призначення та покладені на нього завдання.

У розділі II «Основні завдання та компетенція підрозділів ЮП» Інструкції з організації роботи підрозділів з питань превенції неповнолітніх Національної поліції України зазначено, що серед основних завдань підрозділів ювенальної превенції є профілактична діяльність, спрямована на запобігання проступків серед дітей, вивчення факторів, причин та умов, які цьому сприяють, вжиття заходів у межах їх компетенції щодо їх усунення. Важливі складові адміністративно-правового статусу певною мірою передбачений адміністративним законодавством. Правові основи адміністративно-правового статусу підрозділів з питань ювенальної превенції Національної поліції України, як суб'єкта попередження правопорушень поряд із неповнолітніми, визначені Конституцією України та наказом Міністерства внутрішніх справ України «Про затвердження Інструкції з організації роботи підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України «від 19 грудня 2017 р. 1044.

Іншим елементом адміністративно-правового статусу підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України як суб'єкта запобігання злочинності серед дітей є структурно-організаційний підрозділ, який містить нормативні акти щодо створення, реорганізації, ліквідації відділів та структур поліції; створення та зміна структури щодо організації, напрямів роботи; контроль тощо.

Новелою у діяльності підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України стало прийняття Наказу МВС України «Про затвердження змін до Інструкції з організації роботи підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України» від 25.06.2020 № 488, який є черговою спробою організувати діяльність підрозділу відповідно до вимог сучасного світу.

Ключові слова: ювенальна превенція, дитина, індивідуальна профілактика, профілактичний облік, обліково-профілактична справа.

Moroz O., Kostovska K. Administrative and legal status of juvenal prevention departments of the national police as subjects of offense prevention.

The administrative and legal status of the National Police, determined by the norms of administrative law, the legal status of such a body in the state mechanism and public relations system and proves that the legal status of the National Police is manifested in the goals, objectives and principles of this body. he enjoys, aware of the functional purpose and tasks assigned to him.

Section II “Main tasks and competence of units of the Juvenile Prevention Unit” of the Instruction on organization of work of juvenile prevention units of the National Police of Ukraine states that among the main tasks of juvenile prevention units is preventive activities aimed at preventing misdemeanors among children, studying factors, causes and conditions. which contribute to this, taking measures within their competence to eliminate them. Important components of the administrative-legal status are to some extent provided by the administrative legislation. The legal basis of the administrative and legal status of juvenile prevention units of the National Police of Ukraine, as a subject of juvenile delinquency prevention, defined by the Constitution of Ukraine and the order of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine “On approval of the Instruction on juvenile prevention units of the National Police of Ukraine” from 19 December 2017 1044.

Another element of the administrative and legal status of juvenile prevention units of the National Police of Ukraine as a subject of crime prevention among children is the structural and organizational unit, which contains regulations on the creation, reorganization, liquidation of police departments and structures; creation and change of structure concerning the organization, directions of work; control, etc.

A novelty in the activities of juvenile prevention units of the National Police of Ukraine was the adoption of the Order of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine “On approval of amendments to the Instruction on the organization of juvenile prevention units of the National Police of Ukraine” from 25.06.2020 № 488.

Key words: juvenile prevention, child, individual prevention, preventive accounting, accounting and preventive business.

Постановка проблеми. Важкі реалії нинішньої економічної, соціально-демографічної та культурної ситуації в нашій країні фактично засвідчили, що сьогодні діти часто вразливі і намагаються розв’язати свої проблемні моменти методами та способами, які вони обирають самі. Механізм удосконалення правоохоронної системи України, а саме утворення підрозділів з питань ювенальної превенції Національної поліції України, визначає вивчення та аналіз їх організаційно-правового статусу як суб’єктів попередження проступків серед неповнолітніх. Як наслідок є збільшення кількості дітей, поведінка яких перевищує морально-правові норми і які підлягають нагляду з боку правоохоронних органів. До головних завдань підрозділів з питань ювенальної превенції Національної поліції України скеровані на протидію та профілактику вчинюваних дітьми різних проступків [1, с. 188].

Стан дослідження проблеми. Незважаючи на нову для України організацію діяльності підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України, наділення їх фактично новими завданнями та повноваженнями, дослідження проблем діяльності подібних організаційних структур у поліції проводяться постійно.

Серед основних досліджень варто виокремити роботи О.В. Горбач, Я.М. Квітки, Ю.І. Ковальчук, І.С. Кравченко, М.П. Легецького, Н.В. Лесько, Б.О. Логвиненка, О.В. Нікітенка, С.Г. Поволоцької, О.Л. Чернецького та інших.

Мета статті – проаналізувати та охарактеризувати адміністративно-правовий статус підрозділів ювенальної превенції Національної поліції як суб’єктів профілактики правопорушень.

Вклад основного матеріалу. Повноваження, сфера діяльності суб’єкта що складає його адміністративно-правовий статус складний за своєю структурою, що підтверджується значним обсягом наукових досліджень. В даний час у юриспруденції немає єдиного підходу серед науковців щодо визначення понять «правовий статус», «адміністративно-правовий статус» та складові частини адміністративно-правового статусу органів державного управління, включаючи підрозділи з питань превенції неповнолітніх Національної поліції України [1, с. 188].

Визначення «правовий статус» є загальним стосовно статусів, встановлених галузевими стандартами, і вважається більш значущим, тому що включає елементи організаційно-правового статусу. Це, на думку М. М. Алексійчука регулюється тим, що правовий стан оозначає загальний правовий статус кожного органу МВС шляхом надання йому комплексу прав та обов’язків [2, с. 7]. Зазначено у розділі II «Основні завдання та компетенція підрозділів ЮП» Інструкції з організації роботи підрозділів з питань превенції неповнолітніх Національної поліції України [3] зазначено, що серед основних завдань підрозділів ювенальної превенції є профілактична діяльність, спрямована на запобігання проступків

серед дітей, вивчення факторів, причин та умов, які цьому сприяють, вжиття заходів у межах їх компетенції щодо їх усунення.

Такий вчений як Д. М. Ластович подає під поняттям адміністративно-правовий статус Національної поліції, визначений нормами адміністративного права, правовий статус такого органу в державному механізмі та системі зв'язків з громадськістю та доводить, що суть правового статусу Національної поліції проявляється в цілях, завданнях та принципах цього органу, у тих можливостях, якими він користується, усвідомлюючи функціональне призначення та покладені на нього завдання [4, с. 71]. Визначаючи адміністративно-правовий статус Національної поліції у певних сферах діяльності або окремих підрозділах поліції, дослідники враховують загальні складові адміністративно-правового статусу поліції та демонструють деякі особливості.

Поняття адміністративно-правового статусу об'єктивно розкривається через права й обов'язки конкретного суб'єкта правовідносин, чітко регламентовані та закріплені в нормативно-правовому акті. Адміністративно-правовий статус працівника Національної поліції України пропонуємо розуміти як сукупність закріплених у Законі України «Про національну поліцію» прав, обов'язків та гарантій їхньої діяльності. Адміністративно-правовий статус є основоположним поняттям для забезпечення виконання поліцейським покладених на нього завдань та повноважень [5, с. 55].

Таким чином, для проведення ефективного аналізу адміністративно-правового статусу підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України як суб'єкта запобігання проступків серед дітей доцільно охарактеризувати складові елементи відповідно до наведеної класифікації елементів управління та правовий статус державного управління [1, с. 189]

Важливі складові адміністративно-правового статусу певною мірою передбачений адміністративним законодавством. Правові основи адміністративно-правового статусу підрозділів з питань ювенальної превенції Національної поліції України, як суб'єкта попередження правопорушень поряд із неповнолітніми, визначені Конституцією України та наказом Міністерства внутрішніх справ України «Про затвердження Інструкції з організації роботи підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України «від 19 грудня 2017 р. 1044 [3]. Зокрема, Інструкція з організації роботи підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України на законодавчому рівні прищеплює концепцію попередження проступків серед дітей як діяльність Національної поліції України, спрямовану на виявлення та усунення причин та умови призводять до адміністративних та кримінальних правопорушень (п. 5, с. 1 Інструкції з організації роботи підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України).

Як зазначено в Інструкції: основними завданнями підрозділів ЮП як підрозділів щодо захисту прав та інтересів дітей та профілактики правопорушень є:

- профілактична діяльність, спрямована на запобігання вчиненню дітьми кримінальних і адміністративних правопорушень, виявлення причин і умов, які цьому сприяють, вжиття в межах своєї компетенції заходів для їх усунення;
- ведення профілактичного обліку дітей, схильних до вчинення правопорушень та проведення із ними заходів індивідуальної профілактики;
- участь в установленні місцезнаходження дитини в разі її безвісного зникнення чи отриманні даних для цього в межах кримінального провадження, відкритого за фактом її безвісного зникнення;
- вжиття заходів щодо запобігання та протидії домашньому насильству, вчиненому дітьми та стосовно них, а також жорсткому поведженню з дітьми;
- вжиття заходів щодо запобігання дитячій бездоглядності, у тому числі здійснення поліцейського піклування щодо неповнолітніх осіб;
- провадження діяльності, пов'язаної із захистом права дитини на здобуття загальної середньої освіти;
- взаємодія з іншими підрозділами НПУ, органами державної влади та місцевого самоврядування з питань забезпечення прав та законних інтересів дітей;
- здійснення у межах компетенції досудового розслідування кримінальних проступків у формі дізнання [3].

Завдання та напрямки діяльності підрозділів ювенальної превенції спрямовані на протидію здійснення проступків дітьми. Іншим елементом адміністративно-правового статусу підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України як суб'єкта запобігання злочинності серед дітей є структурно-організаційний підрозділ, який містить нормативні акти щодо створення, реорганізації, лікві-

дації відділів та структур поліції; створення та зміна структури щодо організації, напрямів роботи; контроль тощо.

На рівні персоналу Центрального управління поліції було створено Департамент превентивної діяльності Національної поліції України, цей підрозділ треба вважати спеціалізованою стороною профілактики для виконання основних завдань, пов'язаних з попередженням та запобіганням правопорушень. Варто зазначити, що у системі Департаменту превентивної діяльності Національної поліції України є, зокрема, Управління ювенальної превенції.

Наступна група складових адміністративно-правового статусу розкриває завдання підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України як суб'єкта попередження протупків серед дітей. Компетенція вважається головним елементом у структурі адміністративно-правового статусу будь-якого органу публічної адміністрації. Як вважає Ю. П. Битяк, компетенція становить певний обсяг управлінської діяльності, що покладений на конкретний орган, або коло питань, які містяться в нормах права, іншими нормативно-правовими актами, які орган має право розв'язувати в процесі здійснення поставлених завдань [7, с. 59].

Якщо відрізнити від цілі та завдань і функцій, повноваження підрозділів ювенальної превенції як суб'єктів профілактики проступків, які вчиняються дітьми, затверджена на рівні нормативно-правових документів дуже чітко. Як зазначено в п. 2 р. II Інструкції з організації роботи підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України, головними завданнями підрозділів ювенальної превенції, які мають превентивне значення, є:

1) планування і реалізація профілактичних заходів у дитячому середовищі щодо попередження негативних явищ серед дітей;

- контроль за дотриманням суб'єктами підприємницької діяльності вимог законодавства щодо заборони продажу неповнолітнім особам алкогольних, слабоалкогольних напоїв і тютюнових виробів, а також щодо дотримання обмежень перебування дітей у нічний час у закладах, в яких провадиться діяльність у сфері розваг, та закладах громадського харчування;
- вжиття заходів для запобігання і припинення стосовно дитини будь-яких протиправних діянь;
- притягнення до адміністративної відповідальності дітей віком від 16 до 18 років, які вчинили адміністративні правопорушення, а також батьків або осіб, що їх замінюють, які не виконують передбачених законодавством обов'язків щодо забезпечення необхідних умов життя, навчання та виховання неповнолітніх дітей;
- унесення до підприємств, установ та організацій незалежно від форм власності обов'язкових для розгляду подань про необхідність усунення причин та умов, що призводять до вчинення дітьми адміністративних і кримінальних правопорушень;
- участь у профілактичних заходах щодо запобігання дитячій бездоглядності та правопорушенням серед дітей;
- проведення ознайомлювальних, попереджувальних і виховних бесід з дітьми та їх батьками, законними представниками, членами сім'ї з метою усунення причин і умов, які сприяли вчиненню адміністративного чи кримінального правопорушення дитиною;
- відвідування дітей, які опинилися у складних життєвих обставинах, за місцем їх проживання разом із службою у справах дітей для з'ясування умов проживання;
- виклик дітей та їх батьків, інших законних представників під час провадження у справі про адміністративне правопорушення, учинене дитиною;
- вжиття заходів індивідуальної профілактики з дітьми, схильними до вчинення правопорушень [3].

Здійснюючи такі превентивні та профілактичні заходи, підрозділам поліції ювенальної превенції варто співпрацювати із такими сторонами або суб'єктами попередження правопорушень [1, с. 190].

Давайте звернемо увагу б звернути увагу на методи взаємодії між підрозділами ювенальної превенції Національної поліції та центрами соціальних служб щодо запобігання правопорушенням серед дітей.

Відповідно до Національної стратегії реформування системи юстиції у справах дітей до 2023 року (затвердженої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18 грудня 2018 р. № 1027-р) щодо зменшення вчинення правопорушень та впливу незначного, та зменшення причин та умов спричинення незаконної поведінки, та забезпечити ефективну справедливість, соціальні та реабілітаційні програми для неповнолітніх, які конфліктують із правом, превентивні заходи та програми, цілеспря-

мовані соціальні послуги, які можуть посприяти дитині здобути навичок вирішення соціальних та побутових проблем, створюючи можливості вчитися управляти своєю поведінкою та збалансованим ставленням до їх дії, професійний розвиток та побудова відносин у сім'ї та громаді [9, с. 78].

Саме підрозділи ювенальної превенції Національної поліції України та центри соціальних служб є однією з головних тем запобігання та попередження правопорушень серед дітей, які проводять профілактичні заходи щодо попередження правопорушень. Для досягнення найбільш оптимального результату профілактичної діяльності підрозділи ювенальної превенції є в тісній співпраці із центрами соціальних служб, застосовуючи різні методи взаємодії [9, с. 78].

Взаємодія підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України з центрами соціальних служб у сфері попередження адміністративних правопорушень є важливою умовою їх функціонування. Щоб забезпечити ефективну профілактичну діяльність – суб'єкти, що займаються профілактикою злочинів, використовують різні методи та форми співпраці.

Відомий вчений адміністративіст В. О. Бурбика щодо методів взаємодії (співпраці) органів місцевого самоврядування з органами поліції вказує на систему науково обґрунтованих та затверджених на законодавчому рівні, які виникають внаслідок організації та здійснення взаємодії між органами місцевого самоврядування та правоохоронними органами – засобів та прийомів [10, с. 99]. Вчений В. Р. Остропліць, розглядаючи проблемні моменти взаємодії органів досудового розслідування Міністерства внутрішніх справ України з іншими підрозділами правоохоронної системи дав поняття методів співпраці цих органів які трелюються НПА систему прийомів, засобів керуючого впливу на правовідносини, які створюються як висновок система організації та напрямів роботи названих органів [11, с. 118].

На думку Т. Я. Назар, щоб описати методи співпраці та взаємодії підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України з центрами соціальних служб у профілактиці правопорушень серед дітей варто та узагальнити види методів, як способів:

- адміністративні (субординаційні);
- координаційні;
- соціально-психологічні [9, с. 79].

Такі методи як адміністративні (субординаційні) вказують, що співпраця підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України та центрів соціальних служб функціонує на основі імперативних приписів нормативно-правових актів або владних рішень органів публічної адміністрації, які функціонують щоб сторони які співпрацюють і володіють управлінськими завданнями. Відповідно на основі адміністративних методів співпраці здійснюються функціональні обов'язки працівників підрозділів Національної поліції України, зокрема відділів ювенальної превенції, коли розшукується безпритульна дитина негайно повідомити про це центри соціальних служб відповідно до п. 2.1.6. спільного наказу «Про затвердження Порядку взаємодії суб'єктів, що надають соціальні послуги бездомним особам» [12].

Співпраця як визначення можна описати як організаційний вид координації, як організація узгодженої роботи органів які здійснюють профілактику. Тому координаційні методи взаємодії характеризують цей процес з точки зору напрямів роботи та співпраці підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України та центрів соціальних служб у організації профілактики правопорушень серед дітей, але у такому випадку форми співпраці здійснюється на диспозитивних началах, коли одна із сторін, не здійснює роботу із застосування адміністративних методів роботи. В ході організаційних напрямів співпраці між Національною поліцією України та центрами соціальних служб застосовуються система координаційних методів, а саме:

- це метод, використовується як практика, яка використовувалася в минулому, так і можна назвати як умовиводи щодо майбутнього, щоб визначити його напрямки роботи. Саме цей метод є способом дослідження суспільних відносин, що скерований на вивчення способів здійснення. У контексті нашої статті змістом зазначеного методу є аналіз на основі аналітичних даних напрямів, характеру й особливостей розвитку взаємодії підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України та центрів соціальних служб, а також її результатів – метод прогнозування;
- метод планування – полягає у визначенні конкретних заходів щодо взаємодії підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України та центрів соціальних служб, термінів їх проведення, відповідальних за проведення цих заходів осіб;
- саме під час взаємодії підрозділів Національної поліції України та центрів соціальних служб має бути результат із вирішення їхніх напрямів роботи, що в результаті тягне до здійснення функціональних обов'язків (здебільшого організаційного характеру) – метод погодження актів і рішень;

- метод обґрунтовує, що сторони вказаних відносин можуть здійснювати взаємний контроль за тим, як кожна із сторін виконує свої обов'язки на основі правильних рішень, що були прийняті ними – метод контролю;
- інформаційні дані, пов'язані з отриманням, опрацюванням, використанням і зберіганням відомостей, які показують фактичні дані та явища, події тощо – метод інформаційного забезпечення [9, с. 80].

Якщо звернути увагу на взаємну співпрацю підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України та центрів соціальних служб, то варто назвати що основним є виокремлення важливої для такої взаємодії відомостей та даних й та конкретне виокремлення рамок співпраці. Саме цей метод показує як можна визначити потрібну інформацію для досягнення поставлених перед зазначеними суб'єктами суб'єктами напрямів роботи, підвищення їх якості, розв'язання завдань, які були поставлені. Відповідно суть інформаційного забезпечення в цьому разі полягає в тому, що всі заходи, які скеровані на співпрацю, повинні базуватися на систематизованих даних про. Мова йде про інформаційну систему Національної поліції України та центрів соціальних служб, в якій вивчаються певні види інформації;

- метод роботи з кадрами (підготовка, перепідготовка, стажування тощо) – показує нам якість підготовки висококваліфікованих спеціалістів, які мають фактично співпраця, в результаті ефективніше будуть використані кадрові ресурси обох сторін для відносин, які вивчаються, і саме для досягнення якісного і точного результату.

Адміністративні (координаційні) методи взаємодії підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України та центрів соціальних служб є засобом налагодження ефективного, а головне, дієвого зв'язку між зазначеними суб'єктами взаємодії, який суттєво сприяє виконанню спільних завдань, що стоять перед ними. Прикладом координаційних методів взаємодії може бути проведення профілактичної роботи з метою виявлення дітей, які схильні до вчинення правопорушень. Зокрема, ці суб'єкти профілактики правопорушень проводять вечірні рейди-перевірки щодо дотримання чинного законодавства з продажу алкогольних напоїв закладів торгівлі та в місцях масового відпочинку дітей, профілактичні рейди з метою попередження дитячої бездоглядності та профілактики негативних проявів поведінки, вчинення правопорушень. На нашу думку, координаційні методи взаємодії підрозділів ювенальної превенції з центрами соціальних служб найбільш сприяють їх спільній меті – профілактиці правопорушень серед дітей.

Вже давно відомо, що до соціально-психологічних методів треба віднести примус і переконання. Примус є методом, що діє на організаційній підпорядкованості суб'єктів і як наслідок бере свій початок через владні веління або прямий вплив. Цей метод застосовується у разі порушення правових норм, їх невиконання та дотримання.

Щодо методу переконання то він полягає в допомозі та сприянні суб'єктів суспільних відносин до самовпевненості до потреби в здійсненні певної поведінки, яка відповідає загальним інтересам без використання адміністративного примусу [13, с. 400–401]. Мето переконання, для кого можна прирівняти превентивне виховання або заходи (за характером впливу на об'єкт та способами вчинення), є головним серед методів здійснення ювенальної превенції. Якраз ці методи, їх виконання проявляється в таких формах: здійснення бесід, а саме напряду ознайомлення, здійснення бесід попереджувальних та виховних з дітьми та їх батьками, або їх опікунами, законними представниками, членами сім'ї щодо теми виявлення фактів та причин, які сприяли вчиненню проступку дитиною; співпраці дітей та залученні до виконання у просвітницько-профілактичних чи психокорекційних програмах та тренінгах; виступи в ЗМІ, застосування плакатів з агітації та пропагандистські ідеї, розробка користувацьким контентом через соціальні мережі тощо [14, с. 164].

Варто наголосити, вчена Т. Я. Назар вказує що метод примусу має такі ознаки, що є допоміжним, здійснюється на підставі переконання і тільки після застосування переконання. Завдяки методу переконання реалізовується взаємодія підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України та центрів соціальних служб у формі соціального партнерства, що передбачає таку організацію відносин між даними суб'єктами, яка проявляється в комплексі виховних, роз'яснювальних, рекомендаційних і заохочувальних заходів[9, с. 79].

Поліцейські структури ювенальної превенції НПУ також мають такі повноваження щодо індивідуальних превентивних дій з дітьми, які стоять на профілактичному обліку в НП: здійснюють бесіди, а саме попереджувального характеру з дитиною а місцем яким проживає, навчання або роботи не рідше

одного разу на місяць; здійснюють бесіди превентивного характеру з батьками дитини, її законними представниками, опікунами, членами сім'ї, які спонукали до вчинення правопорушення та виявлення причин та факторів, які призвели до таких наслідків; розробляють плани з індивідуальної профілактики на основі вивчення документів та характеристики, особливостей дитини, його особливості; приходять у гості до дитини та його батьків для з'ясування умов проживання, а також факторів, які можуть впливати на дитину особливо негативних та причин, які сприяють чинення проступків [1, с. 190].

Висновки. Як висновок, під адміністративно-правовим статусом підрозділів ювенальної превенції пропонуємо розуміти правове положення підрозділів в системі суспільно-правових відносин у сфері внутрішніх справ держави, яке визначається шляхом визначення змісту елементів адміністративно-правового статусу (цілі, завдання, функції, принципи діяльності підрозділів ювенальної превенції, їх повноваження, структура та підпорядкування).

Список використаних джерел:

1. Назар Т.Я. Адміністративно-правовий статус підрозділів ювенальної превенції Національної поліції як суб'єктів профілактики правопорушень. *Юридичний науковий електронний журнал*. № 4/2020. С.188-200.
2. Алексійчук М.М. Адміністративно-правовий статус міського, районного органу внутрішніх справ : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2009. 18 с.
3. Про затвердження Інструкції з організації роботи підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України: Наказ МВС України 19.12.2017 № 1044. Редакція від 21.08.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0686-18#Text>.
4. Ластович Д.М. Поняття адміністративно-правового статусу поліції як суб'єкта надання поліцейських послуг. *Наше право*. № 6. 2015. С. 71–75.
5. Клипа О.П. Поняття та сутність адміністративно-правового статусу працівників національної поліції України. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: юридичні науки*. Том 31 (70) № 5 2020. С. 52-56.
6. Положення про Управління превентивної діяльності Національної поліції у Львівській області від 17 березня 2016 р.
7. Адміністративне право України / за ред. Ю.П. Битяка. Харків : Право, 2001. 528 с.
8. Сердюк А.М. Поняття й елементи адміністративно-правового статусу патрульної поліції України. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Юридичні науки»*. Випуск 1. Том 3. 2016. С. 76–80. URL: http://lj.kherson.ua/2016/pravo01/part_3/22.pdf.
9. Назар Т.Я. Методи взаємодії підрозділів ювенальної превенції Національної превенції Національної поліції та центрів соціальних служб у профілактиці правопорушень серед дітей. *Приватне та публічне право*. № 3/2020. С. 78-81.
10. Бурбика В.О. Методи взаємодії органів місцевого самоврядування з правоохоронними органами. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право»*. 2014. Вип. 29. Ч. 2. Том 3. С. 98–101. URL: http://www.visnyk-juris.uzhnu.uz.ua/file/No.29-2/part_3/24.pdf.
11. Остропілець В.Р. Методи взаємодії органів досудового розслідування МВС України з іншими правоохоронними органами. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Юридичні науки»*. 2016. Вип 3. Том 2. С. 98–101.
12. Про затвердження Інструкції щодо порядку взаємодії структурних підрозділів, відповідальних за реалізацію державної політики щодо попередження насильства в сім'ї, служб у справах дітей, центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді та відповідних підрозділів органів внутрішніх справ з питань здійснення заходів з попередження насильства в сім'ї : наказ Міністерство України у справах сім'ї, молоді та спорту, Міністерство внутрішніх справ України від 7 вересня 2009 р. № 3131/386. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0917-09>.
13. Загальна теорія держави і права : підручник для студ. юрид. ВНЗ / М.В. Цвік, О.В. Петришин, Л.В. Авраменко та ін. Харків : Право, 2009. 584 с.
14. Іщенко І.В. Види методів та форм діяльності суб'єктів ювенальної превенції. *Вісник ЛДУВС ім. Е.О. Дідоренка*. 2018. Вип. 1 (81). С. 161–167. URL: [http://duvs.edu.ua/wp-content/uploads/Docs/vysnyk/vduvs-2018-1\(povn_text\).pdf](http://duvs.edu.ua/wp-content/uploads/Docs/vysnyk/vduvs-2018-1(povn_text).pdf).